

Ἡ Χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος

Χρονικὸν Ἐκλογῆς

Η ΙΕΡΑ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, κατὰ τὴν αὐτὴν ΛΔ΄ ἐτήσιο τακτικὴ Συνεδρίασί Της, τὴν Τετάρτη 4.10.2007 ἐκ.ἡμ., στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου Αὐτῆς Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἔτνα κ. Χρυσοστόμου, τῆ συμφώνῳ πρὸς τοῦτο γνώμη τοῦ Σεβ. Προέδρου Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ καὶ τῆ συμμετοχῇ ἀπάντων τῶν λοιπῶν Μελῶν Της, ἀπεφάσισε παμψηφεὶ καὶ τὴν προαγωγὴν τοῦ Ὁσιολογιωτάτου Ἱερομονάχου π. Κλήμεντος Ἀγιοκυπριανίτου, Γραμματέως Β΄ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἰς Ἀρχιερέα καὶ ἐξέλεξε αὐτὸν ὡς *Βοηθὸν Ἐπίσκοπον* τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμφάσης *Ἐπισκοπῆς Γαρδικίου**, ἀνετέθη δὲ εἰς αὐτὸν ἡ θέσις τοῦ *Γραμματέως* τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ προηγουμένου *Γραμματέως Α΄* στὴν θέσι τοῦ *Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου*.

Αὐθήμερὸν ἐτελέσθη τὸ *Μικρὸν Μήνυμα* -ἀναγγελία καὶ ἀποδοχὴ τῆς ἐκλογῆς- καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 5.10.2007 ἐκ.ἡμ., μετὰ τὸ πέρασ τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν νέο μεγάλο Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἔγινε ἡ Ἀκολουθία τοῦ *Μεγάλου Μηνύματος* τοῦ ἐψηφισμένου Θεοφιλεστάτου κ. Κλήμεντος, ἀμέσως μετὰ τὸ *Μεγάλο Μήνυμα* τοῦ πρώτου ἐψηφισμένου Θεοφιλεστάτου κ. Κυπριανοῦ.

Ἡ Χειροτονία

Ἡ Χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου κ. Κλήμεντος ἐτελέσθη τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, 7.10.2007 ἐκ.ἡμ., στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, προεξάρχοντος καὶ πάλι τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἔτνα κ. Χρυσοστόμου.

(*) Μετὰ τὴν Ἐκλογὴ καὶ Χειροτονία τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, πληροφορηθήκαμε καθυστερημένως ὅτι ἐτέρα Δικαιοδοσία τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι εἶχε ἤδη προβῆ στὴν ἀνάδειξι ἀρχιερέως μὲ τὸν αὐτὸν τίτλον. Ἐὰν ἡ ἐνημέρωσίς μας ἦταν ἐγκαιρος, ὅπωςδήποτε θὰ εἶχαμε ἀποφύγει τὴν ταυτωνυμία.

Τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Τριάδιτσα κ. Φωτίου ἀναχωρήσαντος ἐσπευσμένως γιὰ τὴν Βουλγαρία ὀδικῶς, ὡς καὶ τοῦ Θεοφ. Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννου γιὰ τὴν Σουηδία ἀεροπορικῶς, ὅπως ἦταν ἤδη προγραμματισμένο, ἔλαβαν πλέον μέρος οἱ

ἐναπομείναντες Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου: ὁ Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος Θεοφ. Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, ὁ Σεβ. Σύδνεϋ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας κ. Χρυσόστομος, ὁ Σεβ. Νόρα κ. Μιχαήλ, ὁ Σεβ. Ἀλανίας κ. Γεώργιος, ὁ Θεοφ. Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, ὁ Θεοφ. Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος καὶ ὁ Θεοφ. Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, ἔχοντες

καὶ πάλι τὴν σύμφωνον γνώμη καὶ εὐλογία τοῦ συμπροσευχομένου Σεβ. Προέδρου κ. Κυπριανοῦ.

Ἐπίσης, στὴν Χειροτονία ἔλαβαν μέρος πολλοὶ Κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, παρέστη δὲ μεγάλος ἀριθμὸς Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν καὶ ἱκανὸ πλῆθος πιστῶν.

Καὶ πάλιν ἡ πνευματικὴ χαρὰ ἀπάντων ἦταν διάχυτος, διὰ τὴν ἐπαξίαν ἀνύψωσιν ἐνὸς ἀκόμη Ἀγιοκυπριανίτου Ἱερομονάχου στὴν Ἀρχιερωσύνη.

Βιογραφικὸν

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, κατὰ κόσμον Κύριλλος Παπαδόπουλος, τοῦ Παύλου καὶ τῆς Ἑλένης, ἐγεννήθη στὴν Δράμα τῆς Ἀν. Μακεδονίας τὸ ἔτος 1966, ὅπου ἀνετράφη καὶ ἀπεφοίτησε τοῦ Λυκείου. Στὰ μαθητικά του χρόνια ἐδιδάχθη τὴν βυζαντινὴ ἐκκλησιαστικὴ μουσική.

Ἦταν Ἐνορίτης καὶ Ἱεροψάλτης ἀ' τοῦ ἱστορικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου στὴν Δράμα, ὅπου καὶ ἔλαβε τὴν χειροθεσία τοῦ Ἀναγνώστου παρὰ τοῦ τότε μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Χρυσοστόμου (Κιούση).

Εἰσηλθε γιὰ ἀνώτερες σπουδές, μέσω πανελληνίων ἐξετάσεων, στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τὸ ἔτος 1985, ἀπὸ ὅπου ἀπεφοίτησε τὸ ἔτος 1989 μὲ βαθμὸ πτυχίου «ἄριστα».

Τὸν Σεπτέμβριο τοῦ ἰδίου ἔτους ἀφιερώθηκε στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, ὅπου ἐκάρη Μοναχὸς καὶ ἐχειροτονήθη Διάκονος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καὶ Καθηγουμένου Αὐτῆς κ. Κυπριανοῦ.

Μετὰ τετραετίαν, τὸν Νοέμβριο τοῦ 1993, ἐκάρη Μεγαλόσχημος Μοναχὸς καὶ ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος, πάλιν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Γέροντός του.

Διηκόνησε κυρίως σὸ βαρύτερο καὶ ὑπεύθυνο ἔργο τῶν τριῶν Γραμματειῶν, ἡτοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου· ἐπίσης, προσέφερε μὲ αὐταπάρνησι τίς πολύτιμες ὑπηρεσίες του, παρὰ τὸ εὐθραστον τῆς ὑγείας του, ὡς Ἐφημέριος, Λειτουργὸς καὶ τακτικὸς Ἱεροκῆρυκας στὴν Ἱερὰ Μονὴ καὶ ἐν γένει στὶς ποιμαντικὰς ἀνάγκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Εἶναι ὑπεύθυνος ἢ κύριος συνεργάτης τῶν περιοδικῶν (ἀναδείξας μάλιστα ἀπὸ τοῦ 1996 ἐ. τὸ περιοδικὸ «Ἅγιος Κυπριανὸς» σὲ ἐκκλησιαστικὸ ἔντυπο ὑψηλῆς περιωπῆς), ὡς καὶ ἄλλων ἐκδόσεων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τῆς

Ἱστοσελίδος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν «Θεολογικῶν Ἐπιμορφωτικῶν Συνάξεων» τῆς Μητροπόλεως, Προγραμμάτων Κατηχήσεως ἐνηλίκων κλπ.

Συμμετέχει ἐνεργῶς στίς Ἄντι-οικουμενιστικές «Συνάξεις Ὁρθοδόξου Ἐνημερώσεως», οἱ ὁποῖες ὀργανώνονται κατ' ἔτος τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, καθὼς καὶ στίς λοιπὲς δημόσιες Ἐκδηλώσεις καὶ δραστηριότητες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Συνέγραψε μελέτες, ἄρθρα καὶ κείμενα θεολογικοῦ, ιστορικοῦ καὶ πνευματικοῦ περιεχομένου.

Γνωρίζει ἐν μέρει τὴν ἀγγλικὴ γλῶσσα, τὴν ὁποῖαν κατανοεῖ καὶ διαβάζει εὐχερῶς.

Συμμετέχει κατὰ καιροὺς σὲ τηλεοπτικὲς ἐκπομπὲς ἐνημερωτικοῦ καὶ πνευματικοῦ περιεχομένου καὶ ἐκπροσωπεῖ συνήθως τὴν Ἱερὰ Μονὴ στὰ μέσα γενικῆς ἐπικοινωνίας.

Διακρίνεται γιὰ τὴν φιλεργεῖα του, τὴν φιλακολουθίαν του καὶ τὸ γνήσιο ἐκκλησιαστικὸ, εὐχαριστιακο-ησυχαστικὸ, φρόνημά του.

Χειροτονητήριος Λόγος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα καὶ Πνευματικὸ μας Πατέρα:

Ἄγιοι Ἀρχιερεῖς, τίμιον Πρεσβυτέριον, ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Μητέρες:

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές:

Ἰστάμενος μὲ δέος καὶ κατάπληξι πρὸ τοῦ θαυμαστοῦ καὶ φρικτοῦ Μυστηρίου τῆς Πεντηκοστῆς, τὸ ὁποῖον ἐτελειουργήθη ἐπὶ τῆς ἀναξιότητός μου, καὶ ἀναλογιζόμενος τὴν πλήρη ἀδυναμία καὶ ἀνεπάρκειά μου -

πνευματικῶς καὶ σωματικῶς-, εὐχαριστῶ δι' ὅλης μου τῆς υπάρξεως τὴν ἄπειρο φιλανθρωπία τοῦ Παναγάρχου Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, κλίνων ταπεινῶς τὸν αὐχένα ἐν ὑπακοῇ καὶ συντριβῇ.

Καὶ πῶς ἄλλως, διὰ τῆς εὐχῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρὸς ἡμῶν, θὰ ἠδυνάμην νὰ ἀνθέξω τὴν παροῦσα δοκιμασία, ἄνευ ταπεινῆς καὶ ἀνεξετάστου ὑπακοῆς στὸ Θέλημα τοῦ Θεοῦ, στὴν ἐντολὴ τῆς Ἐκκλησίας, μέσῳ τῆς

ἀποφάσεως τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων;

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ ὑπερ-ἰμνητον τὸ Ὄνομα τῆς μεγαλοσύνης Αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας! Δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ μακροθυμίᾳ καὶ συγκαταβάσει Αὐτοῦ!

* * *

Τί ὅμως νὰ εἶπω, κατὰ τὴν παροῦσα στιγμή, περὶ τῆς Ἀρχιερωσύνης, τὴν ὁποίαν ἐπωμίζομαι; Δανεῖζομαι μόνον ὀλίγα πῆγματα ἀπὸ τὰ πάγχρυσά στόματα τοῦ Λόγου, τοὺς Ἁγίους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς ὁποίους ὀλοφύχως ἀκολουθοῦσα, ἀκολουθῶ καὶ θὰ ἀκολουθῶ κατὰ πάντα.

Ἡ ἁγία Ἀρχιερωσύνη εἶναι τὸ μέγιστον καὶ τελειώτατον δῶρον ὄλων ὅσων μᾶς ἐχαρίσθησαν ἀπὸ Θεοῦ, διὰ τῆς ὁποίας *«πᾶν δῶρημα ἡμῖν καὶ φωτισμὸς καταπέμπεται»¹*, ὅπως λέγει ὁ λειτουργικὸς μυσταγωγὸς Ἅγιος Συμεὼν Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, προσθέτων: *«χωρὶς ταύτης οὔτε θυσιαστήριον ἔσται, οὔτε χειροτονία, οὔτε μύρον ἅγιον, οὔτε βάπτισμα· οὔτε ἄρα Χριστιανός· δι' αὐτῆς οὖν ὁ ἀληθὴς Χριστιανισμὸς, καὶ τὰ τοῦ Χριστοῦ δι' αὐτῆς πάντα μυστήρια»²!*...

Γιὰ τὸν λόγο τοῦτο, ὁ «φωτιστικὸς» Ἀρχιερεὺς εἶναι, κατὰ τὸν Θεόσοφο Ἅγιο Νικόδημο Ἀγιορείτη, *«πηγὴ ὄλων τῶν χαρίτων... ἔμψυχος εἰκὼν Θεοῦ... καὶ καθρέπτης καθαρῶτατος θεϊκῆς μεγαλειότητος, δεκτικὸς ἀρχιφώτου λαμπρότητος»³!*...

Ὁ Ἀρχιερεὺς *«παρίσταται ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἱερουργῶν καὶ τελειουργῶν τὸ ζωοποιὸν σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ μεσιτεῶν μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων... Καὶ οὕτω, καθαρίζει, φωτίζει, τελειοῖ, τρέφει, ἐμψυχώνει, ζωογονεῖ...»⁴*.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κατελθὸν ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν, ἄναψε ἀπὸ τίς οὐράνιες φλόγες τῆς ἁγιαστικῆς Χάριτος Του τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους, οἱ ὁποῖοι μετέδωσαν αὐτὲς στοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ μεταδίδονται πλέον στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὸ μέτρον τῆς δεκτικότητος ἐκάστου, πρὸς οἰκοδομὴν καὶ ἁγιασμόν.

Ἐκτοτε, τὸ θεῖον **Θυσιαστήριον** τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ⁵, ἀνάπτεται μὲ αὐτὸ τὸ **Οὐράνιον Πῦρ**, τὸ Ὅποῖον ἦλθε νὰ δάλη ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Κύριός μας καὶ Θεός μας Ἰησοῦς Χριστός⁶, γιὰ νὰ διατηρῆται ἄσβεστο καὶ νὰ μεταμορφῶνῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ πηλίνους, φθαρτοὺς καὶ γῆινους σὲ πυρίνους, ἀθανάτους καὶ οὐράνιους! Ἀπὸ ἀμαρτωλοὺς σὲ Ἁγίους!

Καὶ τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι πὸν μεταδίδεται σὲ κάθε ἀρχιερατικὴ ἰδίως Χειροτονία.

Ἡ Χειροτονία ὄντως εἶναι μετὰδοσις θείου Φωτός, θείας Δυνάμεως καὶ θείας Ζωῆς, ἀλλὰ σὲ αὐτόν, κατὰ τὸν Ἅγιο Κύριλλο Ἀλεξανδρείας, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν διάνοια ἰκανὴ νὰ κατα-

λάμπεται ἀπὸ τὸ θεῖον Φῶς, ὥστε νὰ μὴ εἶναι τυφλὸς ὁδηγὸς τυφλῶν, εὐρισκόμενος στὸ σκότος τῆς ἀγνωσίας καὶ τῆς πλάνης, ἀλλὰ νὰ ἔχη ἐπίγνωσιν ἀληθείας⁷.

Τότε, ὅταν ὁ Ἐπίσκοπος **ταυτίζεται** μετὰ τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀντλή ἀπὸ τὴν Χάριν Του, ἰδίως διὰ τῆς νοερᾶς προσευχῆς, ὅταν ἔχη τὸν Χριστό μας πραγματικὰ Κεφαλὴ του, δύναται, κατὰ τὸν ἱερό Χρυσόστομο, νὰ εἶναι ὄντως **«πρέσβυς»** Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, εὐαγγελιζόμενος τὰ ἀπερίγραπτα αἰώνια ἀγαθὰ⁸.

Ὁ Θεὸς εἶναι ΑΓΑΠΗ καὶ ἡ οὐσία τῆς ποιμαντικῆς διακονίας στὴν Ἐκκλησία εἶναι ἡ ΑΓΑΠΗ: ἀγάπη φλογερὴ ἔναντι τοῦ Θεοῦ καὶ ἀγάπη συμπάσχουσα ἔναντι τῶν ἀνθρώπων.

* * *

Ἰὺπό τις προϋποθέσεις αὐτές, βεβαίως καὶ αἰσθάνομαι ἐντελῶς ἀκατάλληλος γιὰ τὴν ὑψηλὴ καὶ αὐτοὺς τοὺς Ἀγγέλους ὑπερβαίνουσαν ἀγία Ἀρχιερωσύνη. Ἐχω ὅμως ἀνωθέν μου καὶ πλησίον μου καὶ αἰσθάνομαι γύρωθέν μου περιφραγμένος ἀπὸ τὰ ζωντανὰ παραδείγματα τῶν ἁγίων Ἀρχιερωμένων μας: πρωτίστως, ἀπὸ τὸν προικισμένο ὑπὸ τοῦ θεοῦ Δομήτορος τῆς Ἐκκλησίας μετὰ Ἀποστολικὴ Χάρι, Ἀποστολικὸς κόπος καὶ Ἀποστολικά ἔργα Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη καὶ Πατέρα μας, ἀπὸ τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἁγίους Ἀρχιερεῖς-Ἀδελφοὺς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, καὶ ἀπὸ τοὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι μᾶς περιβάλλουν μετὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν εὐχή τους. Δὲν ἔχω, παρὰ νὰ ἀκολουθήσω ταπεινῶς τὰ ἅγια ἴχνη τῶν ποδῶν τους καὶ ὡς ἔσχατος πάντων νὰ ἐκζητῶ τὸν καθοδηγητικὸ φωτισμὸ τῆς γνώσεως καὶ ἐμπειρίας τους.

Παρά, λοιπόν, τὴν ἀναξιότητά μου, τίθεμαι στὴν συνέχεια αὐτῆς τῆς ἀγίας, πυρίνης, σταυρικῆς, καθαρτικῆς, φωτιστικῆς καὶ θεωτικῆς διακονίας, στὴν ὑπηρεσία τοῦ Εὐαγγελίου τῆς σωτηρίας, στὴν διακονία τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ ὀδηγῶ στὴν μετάνοια καὶ στὴν ἀρετὴ πρῶτα τὸν ἑαυτό μου καὶ κατόπιν τοὺς ἄλλους, γιὰ νὰ διακρατῶ τὴν Ὁρθόδοξη Ὁμολογία ἀπρόσμικτη ἀπὸ τὴν **«σκοτοποιῖαν»⁹** τῆς πλάνης καὶ

τῆς αἰρέσεως ἄχρι θανάτου, γιὰ νὰ μεταδίδω λόγον ἀγάπης καὶ παρηγορίας, καὶ ἐν γένει γιὰ νὰ μεταφέρω παντοῦ καὶ πάντοτε τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς φωτιστικῆς *Εὐχαριστιακῆς Κοινωνίας* καὶ τοῦ φωτεινοῦ *Εὐχαριστιακοῦ Ἦθους*: πρόκειται γιὰ ἦθος θυσίας, ἐλέους, ταπεινώσεως, συγχωρήσεως, ἀγάπης, ἐνότητος, εἰρήνης, ἀπολυτρώσεως...

Καλοῦμαι νὰ μεταδίδω μὲ ὄλο τὸ εἶναι μου τὴν ζῶσα *πραγματικότητα* τῆς ἀγίας Πίστεώς μας, νὰ κομίζω δὲ στὸν κουρασμένο ἄνθρωπο τῆς ἐποχῆς μας τὸ αἰσιόδοξο μήνυμα τῆς *ἐσχατολογικῆς χαρᾶς* τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διὰ τῆς νίκης τῆς Ζωῆς ἐπὶ τῆς ἀμαρτίας, τοῦ διαβόλου καὶ τοῦ θανάτου, καὶ νὰ εἶμαι ἐτοιμος νὰ τὸ ἀποδείξω αὐτὸ διὰ τῆς θυσίας ἀκόμη καὶ αὐτῆς τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς μου ὑπὲρ Χριστοῦ, ἐν Χριστῷ καὶ μὲ τὸν Χριστό.

Παρὰ τὸ εὐθραυστον σκεῦος τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας μου καὶ τὰ ἐμφανῆ τραύματα τῆς τάλαιπώρου ψυχῆς μου, ἀναφωνῶ μετὰ τοῦ Θεοκλήρυκος Παύλου τὴν σωτήριο ἔκκλησι πρὸς ὅλους:

«πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἔστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμέν νυκτός οὐδὲ σκότους· ἄρα οὐκ μὴ καθυδύωμεν ὡς καὶ οἱ λοιποί, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν... ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας»^{10!}!...

* * *

Περαιῶν, θεωρῶ ὅτι δὲν θὰ εἶχα τὴν δυνατότητα νὰ εὐρίσκωμαι σήμερα σὲ αὐτὴ τὴν ὑψίστη τιμὴ καὶ θέσι, ἂν ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας δὲν ἐξέλεγε τὴν μηδαμινότητά μου ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία στὴν ὑπαρξι, ἂν δὲν μοῦ ἔδιδε καλοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς, ἂν δὲν μὲ ἀναγεννοῦσε διὰ τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας, στὴν Ἀκαινοτόμητο μάλιστα Ὁρθοδοξία, ἂν δὲν μοῦ ἐπέτρεπε νὰ ἐνδιατριψῶ καὶ νὰ σπουδάσω ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα, ἂν δὲν μὲ καλοῦσε στὴν ἀγία Μοναχικὴ ζωὴ, ἂν δὲν μοῦ ἔδιδε ἅγιο κατὰ Θεὸν Πατέρα καὶ Μητροπολίτη πρὸς σωτηριώδη χειραγωγία, ἂν δὲν μοῦ ἔδιδε ἐπιγείους Ἀγγέλους ὡς παραδελφούς, ἂν δὲν μοῦ ἐπέτρεπε διὰ τῆς ἀνεκφράστου ἀνοχῆς Του νὰ εἰσέλθω στὴν ἀγία Ἱερωσύνη, ἂν δὲν μοῦ ἐκάλυπτε τὶς ἐλλείψεις καὶ δὲν μοῦ παρέσχε πλουσίως τὴν συγχώρησι καὶ τὴν μετάνοια ἄπειρες φορές...

Ὅλους τοὺς εὐχαριστῶ καὶ εὐγνωμονῶ καὶ τὸν Κύριό μου καὶ Δημιουργό μου ὑμῶ, προσκυνῶ καὶ δοξάζω!

Πρὸ πάντων δέ, ὁμολογῶ ὅτι στηρίζω τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου στὴν Κυρία καὶ Δέσποινά μας *Θεοτόκο*, τὴν *Βασίλισσα γῆς καὶ οὐρανοῦ!* Αὐτὴ, ὡς γνησία καὶ φιλόστοργος *Μητέρα* καὶ *Γερόντισσα* τῶν ἀπεγνωσμένων τέκνων Της, ἅς μὲ λυπηθῆ καὶ ἅς μοῦ δίδῃ σύνεσιν καὶ φωτισμὸν πρὸς ὀρθοτόμησιν τοῦ λόγου τῆς ἀληθείας!...

Εὐχαριστῶ τοὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς γιὰ τὴν τιμὴ καὶ ἐμπιστοσύνη στὸ ταπεινὸ καὶ εὐτελὲς πρόσωπό μου. Εὐχαριστῶ εἰδικῶς τὸν χειροτονήσαντά με Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἔτνα κ. Χρυσόστομο, Καθηγητὴ Πανεπιστημίου, Ἀντιπρόεδρο τῆς Ἱεράς Συνόδου μας καὶ Ἐξαρχον Αὐτῆς στὴν Ἀμερική. Ὑπόσχομαι νὰ φανῶ πιστὸς στὴν διακράτησι καὶ διακήρυξι τῶν ἀρχῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως καὶ Μαρτυρίας -ἐναντι τῆς οἰκουμενιστικῆς αἰρέσεως καὶ τῶν λοιπῶν ἐξ αὐτῆς παρεκτροπῶν- μὲ ἀπόλυτη σταθερότητα, ἀλλὰ καὶ μὲ φιλειρηνικὸ πνεῦμα μετριοπαθείας καὶ διαλλακτικότητας.

«Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν»¹¹!

Ἀσπάζομαι πάντας ὑμᾶς ἐν φιλήματι ἁγίῳ!

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ Κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶη μετὰ πάντων. Ἀμήν!

7/20.10.2007

† Ἁγίων Μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάκχου

1. PG τ. 155, στλ. 396D/Περὶ τῶν Ἱερῶν Χειροτονιῶν, κεφ. ρλζ´.

2. Αὐτόθι, στλ. 252BC/Περὶ τῶν Ἱερῶν Τελετῶν, κεφ. οζ´.

3. Λόγος Ἐγκωμισατικὸς περὶ Ἀρχιερωσύνης, σελ. 258, 259, στὸ ἔργο Ἐπιτομὴ ἐκ τῶν Προφητανακτοδαβιτικῶν Ψαλμῶν, ἐν εἰδει Παραρτήματος, Κωνσταντινούπολις 1799, Φωτοαναστατικὴ Ἀνατύπωσις, ἐκδ. Θεσβίτης, 2000.

4. Αὐτόθι, σελ. 267.

5. Περὶ Θείας καὶ Θεοποιοῦ Μεθέξεως, § 20, σελ. 246, 244, ἐκδ. ΕΠΕ-Ἔργα, τ. 3, Θεσσαλονίκη 1983.

6. Λουκ. ιβ´ 49.

7. PG τ. 72, στλ. 601BC/Ἐξήγησις εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον.

8. PG τ. 62, στλ. 324/Ὑπόμνημα εἰς τὴν πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολήν, Ὁμιλία Γ´, § ε´.

9. Νικήτα Μοναχοῦ καὶ Πρεσβυτέρου τοῦ Στηθάτου, Θεωρία καὶ Σύνοδος Ἱερά εἰς τὴν Οὐράνιον καὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱεραρχίαν, § 30, σελ. 75, ἐκδ. Παν. Χρήστου, Νικήτα Στηθάτου, Μυστικὰ Συγγράμματα, Θεσσαλονίκη 1957.

10. Α´ Θεσ. ε´ 5-8.

11. Α´ Θεσ. ε´ 25.